

Bryssel den 22 april 2026
(OR. en)

8452/26

ENER 193

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 22 april 2026

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: C(2026) 2676 final

Ärende: KOMMISSIONENS REKOMMENDATION
av den 22.4.2026
om undanröjande av hinder för utvecklingen av elköpsavtal och andra
energiköpsavtal

För delegationerna bifogas dokument – C(2026) 2676 final.

Bilaga: C(2026) 2676 final

Bryssel den 22.4.2026
C(2026) 2676 final

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 22.4.2026

om undanröjande av hinder för utvecklingen av elköpsavtal och andra energiköpsavtal

{SWD(2026) 118 final}

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 22.4.2026

om undanröjande av hinder för utvecklingen av elköpsavtal och andra energiköpsavtal

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och av följande skäl:

- (1) Förnybar energi är avgörande för att leverera ren, överkomlig och säker el till hushållen, företagen och industrin inom alla sektorer av ekonomin och för att uppnå unionens mål om minskade koldioxidutsläpp.
- (2) Att påskynda utbyggnaden av anläggningar för förnybar energi är avgörande för att uppnå unionens mål om minst 42,5 % förnybar energi senast 2030 som fastställs i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001¹. Det är också nödvändigt att bidra till att uppnå unionens mål för 2030 om att minska växthusgasutsläppen med minst 55 % i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119².
- (3) I maj 2022 antog rådet rekommendation (EU) 2022/822³. Rekommendationen var inriktad på att ta itu med de rättsliga hindren för avtal om köp av förnybar energi. Den grundades på artikel 15.8 i direktiv (EU) 2018/2001, som ålägger medlemsstaterna att undanröja alla omotiverade hinder för avtal om köp av förnybar energi och att rapportera om hur arbetet med detta framskrider i sina nationella energi- och klimatplaner. Genom samma artikel infördes nya bestämmelser om PPA-avtal.
- (4) I artikel 2.77 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943⁴ definieras ”elköpsavtal” eller ”PPA-avtal” som ”ett avtal enligt vilket en fysisk eller juridisk person förbinder sig att köpa el från en elproducent på marknadsbasis”. Medan PPA-avtal i allmänhet är kopplade till produktion från nya tillgångar, omfattar den definitionen även avtal som bygger på befintlig produktion, så länge de avtalas på marknadsbasis. I artikel 2.2 led 14q i direktiv (EU) 2018/2001 definieras ett ”avtal om köp av förnybar energi” som ”ett avtal enligt vilket en fysisk eller juridisk person avtalar om att köpa förnybar energi direkt från en producent, vilket omfattar, men inte är begränsat till, avtal om köp av förnybar energi och avtal om köp av förnybar värme

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

³ Kommissionens rekommendation (EU) 2022/822 av den 18 maj 2022 om påskyndande av tillståndsförfaranden för projekt för förnybar energi och underlättande av energiköpsavtal (EUT L 146, 25.5.2022, s. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2022/822/oj>).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 14.6.2019, s. 54, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj>).

och kyla”. Den sistnämnda definitionen omfattar således även avtal om köp av förnybar vätgas⁵, avtal om köp av förnybar värme och kyla och avtal om köp av biometan.

- (5) I enlighet med artikel 15.8 i direktiv (EU) 2018/2001 ska kommissionen, efter de bedömningar som gjorts av medlemsstaterna, analysera hindren för avtal om köp av förnybar energi, inbegripet PPA-avtal för förnybar el, med särskild uppmärksamhet på hinder för gränsöverskridande avtal om köp av förnybar energi, och utfärda vägledning för att undanröja dessa hinder. Kommissionen kan i synnerhet stödja medlemsstaterna när det gäller att identifiera potentialen för avtal om köp av förnybar energi på deras respektive marknader för att uppnå deras bidrag till unionens mål för förnybar energi. I enlighet med artikel 19a.7 i förordning (EU) 2019/943 ska kommissionen bedöma om hindren för PPA-avtal kvarstår och om marknaderna för PPA-avtal är tillräckligt öppna. I samma artikel anges att kommissionen får utarbeta särskilda riktlinjer för undanröjande av hinder, inbegripet oproportionerliga förfaranden eller avgifter.
- (6) Enligt artikel 19b i förordning (EU) 2019/943 fick Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) i uppdrag att genomföra en årlig bedömning av marknaden för PPA-avtal på både unionsnivå och medlemsstatsnivå. För att fullgöra den skyldigheten offentliggjorde Acer den första uppsättningen landsspecifika faktablad och ett sammanfattande blad för unionen i november 2025⁶. Dessa åtföljde marknadsövervakningsrapporten för grossistmarknaden⁷, som också innehåller ett avsnitt om de långfristiga marknadernas roll, inbegripet PPA-avtalen. Enligt artikel 19b i förordning (EU) 2019/943 skulle Acer också bedöma om ytterligare frivilliga mallar för PPA-avtal behövdes. Efter denna bedömning drog Acer i oktober 2024 slutsatsen att befintliga mallar, som utarbetats av branschorganisationer och nationella organ, var tillräckliga för de nuvarande marknadsbehoven och att åtgärdandet av kritiska marknadshinder, såsom flaskhalsar i projektutvecklingen, skulle ha en mer meningsfull inverkan på marknaden för PPA-avtal⁸.
- (7) I artikel 18a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944⁹ regleras elleverantörers riskhantering. Med den ramen omfattar den användning av PPA-avtal som en del av leverantörernas risksäkringsstrategier, tillsammans med andra instrument, såsom terminskontrakt. Om marknaderna för PPA-avtal är tillräckligt utvecklade gör denna bestämmelse det möjligt för medlemsstaterna att kräva att leverantörer i detaljistledet använder sig av PPA-avtal för förnybar el, vilket kan skapa incitament på efterfrågesidan för PPA-avtalsmarknaden på nationell nivå.
- (8) Långfristiga instrument är avgörande för att främja investeringar i ren energi som utgörs av el och eller av andra energibärare. De vanligaste långfristiga instrumenten inom elsektorn är terminsmarknadsprodukter¹⁰, PPA-avtalsmarknaderna och, för

⁵ I detta sammanhang avses med vätgas även vätgasderivat, såsom ammoniak.

⁶ ACER - *Power Purchase Agreements country sheets Monitoring Report 2025*, 2025.

⁷ ACER - *Progress of EU electricity wholesale market integration 2025 Monitoring Report*, 2025.

⁸ ACER - *Assessment on the need of ACER's voluntary Power Purchase Agreement contract template(s)*, 2024.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

¹⁰ I denna rekommendation avser begreppet ”terminsmarknader” produkter med leverans från och med två dagar före den faktiska elförbrukningen och elproduktionen, och inkluderar börshandlade produkter såsom futurekontrakt.

offentligt stöd i form av ett system med direkt prisstöd, dubbelriktade differenskontrakt¹¹. Nuvarande marknadspraxis på terminsmarknaderna ger begränsat stöd till långfristiga investeringar i förnybar energi eller kärnenergi, och är bättre lämpad att tillgodose behov på kort (nästkommade månad) eller medellång sikt¹². Instrument med längre löptider, såsom PPA-avtal och dubbelriktade differenskontrakt, håller på att växa fram som viktiga möjliggörande faktorer för utbyggnad av förnybar energi och kärnenergi, för att säkerställa prisstabilitet och för att förbättra den ekonomiska bärkraften hos nya projekt. PPA-avtal och dubbelriktade differenskontrakt kan stödja ytterligare investeringar i anläggningar för förnybar energi och kärnkraft och ge konsumenterna fördelarna med ren och koldioxidsnål energi¹³. Medlemsstaterna bör därför planera och genomföra stödsystem för elproduktion på ett sådant sätt att de kompletterar och möjliggör PPA-avtal.

- (9) PPA-avtalen kan ha olika avtalsformer, vilket medför olika riskfördelningar för de involverade parterna. Fysiska PPA-avtal omfattar fysisk leverans av el med tillhörande balans- och planläggningsskyldigheter. De exponerar köparen för volymrisker och risker för obalans. Finansiella PPA-avtal fungerar som avtal som avräknas finansiellt mot ett referensmarknadspris, vilket innebär att fysiska leveransavtal och hantering av obalanser behandlas separat. PPA-avtalen kan skilja sig ytterligare åt beroende på fullgörandeprofil. PPA-avtal enligt ”Pay-as-produced”-modellen (där köparen tar emot el baserat på produktionen vid vissa anläggningar) överför volymrisken till köparen, som är exponerad för produktions- och profilrisk, som kan vara betydande i samband med variabla förnybara produktionstillgångar¹⁴. PPA-avtal enligt baslastmodellen (där ett konstant elflöde levereras dygnet runt sju dagar i veckan) eller PPA-avtal enligt ”shaped”-modellen (där elleveransen skräddarsys enligt speciella avtalade tider eller profiler) ger en fast fullgörandeprofil, vilket förflyttar profilrisken och balansrisken till producenten eller en mellanhand. Dessutom syftar PPA-avtal för företag som ingås mellan elproducenter och marknadsaktörer som inte är slutkonsumenter (såsom leverantörer eller handlare) vanligtvis till att säkra prisrisker och stödja målen om minskade koldioxidutsläpp. De kan dock medföra ytterligare kredit-, bas- och regleringsrisker jämfört med de PPA-avtal som ingås med licensierade leverantörer. Valet av PPA-avtalsstruktur avgör därför allokeringen av pris-, volym-, profil-, balans- och kreditriskerna mellan avtalsparterna. Dessa val påverkar tillförlitligheten hos investeringar i ren energi.

¹¹ I artikel 19d i förordning (EU) 2019/943 föreskrivs användning av dubbelriktade differenskontrakt när medlemsstaterna tillhandahåller stödsystem för utveckling av viss teknik.

¹² ACER - *Progress of EU Electricity wholesale market integration – 2025 Monitoring Report*, 2025.

¹³ Se ACER - *Progress of EU Electricity wholesale market integration – 2025 Monitoring Report*, 2025, skäl 45 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1747 av den 13 juni 2024 om ändring av direktiven (EU) 2019/942 och (EU) 2019/943 vad gäller förbättring av utformningen av unionens elmarknad, EUT L, 2024/1747, 26.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj>) och kommissionens vägledning om utformningen av dubbelriktade differenskontrakt (EUT C, C/2025/6701, 19.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/6701/oj>).

¹⁴ Traditionellt har de flesta PPA-avtalen varit enligt ”pay-as-produced”-modellen. Den ökande priskannibaliseringen (när intäkterna från och värdet av en viss energiteknik minskar på grund av den ökade utbredningen av den tekniken) av tillgångar för produktion av förnybar energi och spridningen av negativa pristimmar påverkar dock avtalens lönsamhet för utvecklare och köpare och påverkar därför användningen av denna typ av modell.

- (10) Ett gränsöverskridande PPA-avtal är ett bilateralt avtal enligt vilket en köpare förvärvar el från en producent i ett annat land¹⁵. Gränsöverskridande PPA-avtal är mer komplexa än inhemska PPA-avtal på grund av de risker som orsakas av prisskillnaderna mellan olika länders elområden och sammanlänkingsflöden. Dessa risker kan minskas av de avtalslutande parterna genom risksäkring på terminsmarknaderna för el eller genom förvärv av långsiktiga överföringsrättigheter.
- (11) Energigemenskapens avtalslutande parter har som mål att fasa ut fossila bränslen i kraftsystemen och integrera dem med unionens inre elmarknad, vilket leder till en eventuell marknadskoppling. Gränsöverskridande PPA-avtal mellan marknadsaktörer i energigemenskapens avtalslutande parter och i unionens medlemsstater kan således stödja en gradvis marknadsintegration och investeringar i produktion av ren energi, samtidigt som prisvolatiliteten begränsas.
- (12) Den mängd el som kontrakterades varje år i unionen genom nya PPA-avtal för företag fyrdubblades mellan 2020 och 2024, från 7,4 TWh till 31,4 TWh. På samma sätt ökade antalet undertecknade kontrakt från 60 stycken 2020 till 276 stycken 2024. Efter denna accelererande expansion kan 13 medlemsstater betraktas som mogna marknader för PPA-avtal, medan 7 kan klassificeras som tillväxtmarknader. I de återstående 7 medlemsstaterna är antalet avtal mycket lågt. Inledningsvis dominerade vindkraftsproduktionen marknaden för PPA-avtal, men 2024 baserades de flesta avtalen på solcellsproduktion, och mer än 10 % var hybridavtal som kombinerade flera tekniker, däribland lagringstillgångar. Sektorn för informations- och kommunikationsteknik är den främsta drivkraften på marknaden för PPA-avtal, med åtaganden för mer än 40 % av elen genom dessa avtal senast 2024, följt av metall- och gruvsektorn, kapitalvarusektorn och den kemiska sektorn¹⁶.
- (13) Det finns en begränsad uppsättning allmänt kända bilaterala avtal baserade på kärnkraftsproduktion, som ska betraktas som PPA-avtal endast om de motsvarar definitionen i artikel 2.77 i förordning (EU) 2019/943. Nya kända sådana avtal har undertecknats mellan ett elföretag och en stor konsument, eller med ett konsortium av konsumenter, för att förvärva el från en befintlig produktionstillgång. PPA-avtal för kärnkraft skulle kunna bidra till att finansiera nya anläggningar, till exempel genom kooperativa investeringsmodeller.
- (14) Två viktiga kategorier av hinder för utvecklingen av PPA-avtal har identifierats, nämligen rättsliga och icke-rättsliga hinder. Dessutom kan det ibland hända att marknadsdynamiken inte bidrar till att PPA-avtal tecknas.
- (15) För det första omfattar de rättsliga hindren följande: redovisningsreglerna för behandling av PPA-avtal, de effekter som bestämmelser och medlemsstaternas genomförande av ramen för ursprungsgarantier har på företagsköparens hållbarhetspolitik, och de allmänna rättsliga hindren för utbyggnad av förnybar energi, såsom regler för nättillträde eller långdragna tillståndsförfaranden.
- (16) För det andra omfattar de icke-rättsliga hindren för tillväxt på marknaderna för PPA-avtal följande: de potentiella köparnas kreditvärdighet, bristen på kunskap och andra svårigheter bland små och medelstora konsumenter när det gäller att ingå PPA-avtal

¹⁵ Eftersom vissa medlemsstater har flera elområden skulle ett PPA-avtal mellan en köpare och en producent belägna i olika elområden inom samma land uppvisa många av de egenskaper som kännetecknar ett gränsöverskridande PPA-avtal.

¹⁶ Uppgifter från Grant Thornton, Capgemini Invent – *Understanding the renewable power purchase agreements market 2026*.

med stora energiproduktionstillgångar, den begränsade öppenheten på marknaderna för PPA-avtal, bristen på standardisering av kontrakten för PPA-avtal, och de offentliga upphandlarnas begränsade användning av PPA-avtal.

- (17) För det tredje har det sätt på vilket marknadsdynamiken påverkar PPA-avtalens tillväxt också en inverkan på PPA-avtalens utvecklingstakt, även om det inte utgör ett hinder. Ökningen av kannibaliseringen¹⁷ av priset på förnybar energi och ökningen av negativa priser på elmarknaderna, i synnerhet, minskar utvecklarnas och köparnas intresse för de traditionella PPA-avtal som bygger på ”pay-as-produced”-modellen och orsakar förseningar i förhandlingarna om PPA-avtal. På samma sätt påverkar bristen på flexibilitet i elsystemet och behovet av att snabbare integrera icke-fossil flexibilitet marknadsdynamiken för PPA-avtal och skapar incitament för att underteckna flexibla köpavtal. Bristen på likviditet på vissa terminsmarknader påverkar också PPA-avtalen, särskilt de finansiella PPA-avtalen, eftersom terminsmarknaderna kan fungera som prispreferens och terminsavtal ofta används som en ytterligare säkring för att minska prisriskerna för dem som undertecknar PPA-avtal.
- (18) Utöver den marknadsbaserade dynamiken har offentligt stöd till ren produktion i en viss medlemsstat också ett starkt inflytande på den potentiella tillväxten på den PPA-avtalsmarknaden. En ökning av sådant offentligt stöd, i allmänhet i form av dubbelriktade differenskontrakt, minskar PPA-avtalens attraktionskraft för säljarna, eftersom avtal med staten minskar risken och finansieringskostnaderna för nya projekt.
- (19) När det gäller öppenheten på PPA-avtalsmarknaden ska PPA-avtal över ett visst tröskelvärde rapporteras till Acer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011¹⁸. Acer använder denna och andra informationskällor för att genomföra den årliga bedömningen av PPA-avtalsmarknaderna, på grundval av artikel 19b i förordning (EU) 2019/943.
- (20) Marknaderna för PPA-avtal och andra energiköpsavtal kräver ett tillräckligt antal energiproduktionsprojekt över tid. Utbyggnaden av ny produktions- och lagringskapacitet begränsas ofta av flera faktorer, såsom nättillträde eller tillståndsgivning. Detta kan åtgärdas genom att man inför lagstiftningsåtgärder och politiska åtgärder för att undanröja flaskhalsar som fördröjer tillståndsförfarandena och bromsar utbyggnaden av nya produktions- och lagringsprojekt. Dessa åtgärder omfattar digitalisering av tillståndsförfaranden och säkerställande av att tillståndsmyndigheterna har tillräckligt med personal. Ett effektivt införlivande och genomförande i god tid av bestämmelserna om tillståndsgivning och fysisk planering i direktiv (EU) 2018/2001 är avgörande för att påskynda tillståndsgivningen.
- (21) Främjandet av PPA-avtal för anskaffning av ren el bör övervägas tillsammans med energieffektivitets- och flexibilitetsåtgärder på efterfrågesidan för att minska efterfrågan och topplasten och uppmuntra flexibel förbrukning. Integrerade strategier där energieffektivitetstjänster, såsom avtal om energiprestanda, kombineras med PPA-avtal bidrar till att minska exponeringen för prisvolatilitet, göra energin mer överkomlig för slutkonsumenterna och sänka de övergripande system- och energiomställningskostnaderna. Medlemsstaterna bör därför uppmuntra köparna i

¹⁷ Kannibalisering sker när intäkterna och värdet av en specifik energiteknik minskar på grund av ökad utbredning av denna teknik på marknaden.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj>).

PPA-avtalen, särskilt offentliga organ och stora energikonsumenterna, att överväga en kombination av PPA-avtal och kostnadseffektiva energieffektivitets- och flexibilitetsåtgärder.

- (22) I artikel 19a.5 i förordning (EU) 2019/943 föreskrivs möjligheten för de projekt som omfattas eller ansöker om att omfattas av stödsystem för el från förnybara energikällor att reservera en del av elen för försäljning genom marknadsbaserade arrangemang, inbegripet PPA-avtal. Kombinationen av dubbelriktade differenskontrakt och PPA-avtal ska ske på ett sätt som inte snedvrider konkurrensen och som säkerställer att PPA-avtalen säljs på marknadsvillkor¹⁹. Eftersom förordning (EU) 2019/943 föreskriver användning av dubbelriktade differenskontrakt för system med direkt prisstöd för investeringar i nya kraftproduktionsanläggningar från en uppsättning förnybara energikällor och kärnenergi kommer denna typ av kombination sannolikt att bli vanligare²⁰. Om staten vill eftersträva andra politiska mål, såsom riktat stöd till vissa industrier, finns det dock andra möjligheter till statligt stöd, såsom de som ingår i ramen för statligt stöd inom given för en ren industri²¹. Med en ytterligare stimulans av energiomställningen via medel som dubbelriktade differenskontrakt, som kan kombineras med PPA-avtal, kommer detta att leda till PPA-avtal till lägre pris som gynnar köparna.
- (23) När det gäller köparnas kreditvärdighet ska medlemsstaterna enligt förordning (EU) 2019/943 säkerställa att instrument, såsom garantisystem till marknadspriser, för att minska de finansiella riskerna i samband med köparens betalningsinställelse, finns på plats och är tillgängliga för kunder som möter hinder för att komma in på marknaden för PPA-avtal och inte befinner sig i ekonomiska svårigheter. Inom denna ram får medlemsstaterna förlita sig på privata instrument eller skapa statsstödda garantier. På unionsnivå lanserade Europeiska investeringsbanken och kommissionen 2025 ett pilotprogram för att motgarantera en del av de PPA-avtal som undertecknats av medelstora och stora företag, ett initiativ som kompletterar nationella garantier²². Enligt förordning (EU) 2019/943 ska medlemsstaterna samordna sina initiativ, även på unionsnivå. Om medlemsstaterna beslutar att utveckla statsstödda garantier bör de därför säkerställa lämplig samordning med EIB-instrumentet.
- (24) Handel med PPA-avtal på marknadsplattformar, oavsett om de är privata eller offentliga, bidrar till ökad standardisering och insyn på marknaden för PPA-avtal. Detta lockar till sig likviditet, minskar transaktionskostnaderna och minskar i slutändan inträdeshindren. De standardiserade PPA-avtal som erbjuds på dessa plattformar kan också gynnas av instrument såsom garantisystem till marknadspriser²³. Å andra sidan är skraddarsydd PPA-avtal också nödvändiga för att vissa konsumenterna bättre ska kunna säkra sin förbrukning. Beroende på marknaden aptit kan elbörser och

¹⁹ Kommissionens vägledning om utformningen av dubbelriktade differenskontrakt (EUT C, C/2025/6701, 19.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/6701/oj>).

²⁰ När stödsystemen upphör att gälla tillåts anläggningarna också att teckna PPA-avtal. Det är mer sannolikt att detta händer när stödsystemen har kort varaktighet jämfört med anläggningens livslängd. I det avseendet kan kärntekniska anläggningar "med mycket lång livslängd" vara en källa till PPA-avtal.

²¹ Meddelande från kommissionen – Ram för statliga stödåtgärder till stöd för given för en ren industri (ramen för statligt stöd inom given för en ren industri), C(2025) 7600.

²² Gemensamma EU-elköpsavtal garanterar låneramen. Finns på: <https://www.eib.org/en/projects/pipelines/all/20250202>

²³ Alla statliga garantier ska vara förenliga med reglerna för statligt stöd. Se kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

andra mellanhänder utveckla nya plattformar eller särskilda marknadsprodukter för att stödja marknaden för PPA-avtal. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att det inte finns några hinder för att utveckla marknadsplattformar för PPA-avtal, att marknadsaktörernas användning av dem förblir frivillig och att det råder rättvis konkurrens mellan nationella marknadsplattformar och privata alternativ.

- (25) PPA-avtal med flera köpare kan bidra till att undanröja några av de hinder som marknaden för PPA-avtal stöter på. Genom att aggregera efterfrågan tar dessa PPA-avtal itu med fragmenteringen av efterfrågan, gör det möjligt för mindre köpare att få tillgång till dem och späder ut motpartsrisken. Eftersom aggregering av efterfrågan är komplex och leder till höga transaktionskostnader kan efterfrågeaggregeringar spela en viktig roll för att utvidga marknaden för PPA-avtal med flera köpare. Dessa aggregeringar, inbegripet medborgarenergigemenskaper eller gemenskaper för förnybar energi, använder standardvillkor för att förhandla med elproducenten och för att lämna ett tydligt erbjudande till potentiella köpare. I vissa fall hjälper mellanhänder, såsom industriparker eller näringslivsorganisationer, till att skapa grupper av köpare för att underteckna dessa avtal. Baskunder (*anchor clients*) kan också bidra till tillväxten av PPA-avtal med flera köpare, eftersom dessa är större kunder som tillhandahåller tillräcklig efterfrågan för att en producent ska kunna erbjuda avtalsvillkor som kan aggregera små köpare. Medlemsstaterna bör därför se till att det inte finns några hinder för PPA-avtal med flera köpare och aggregering av efterfrågan. Liksom för alla avtal om gemensamma inköp ska deltagare i PPA-avtal med flera köpare följa konkurrensreglerna²⁴.
- (26) Offentliga myndigheter har en långsiktig överblick över sin energianvändning och kan använda sitt eget energibehov för att bidra till uppnåendet av unionens klimat- och energimål. Denna energi anskaffas genom offentlig upphandling. Offentliga myndigheters energibehov kan också tillgodoses genom upphandling av energi via PPA-avtal, särskilt i kombination med energieffektivitetstjänster för att minska efterfrågan, bland annat genom avtal om energiprestanda. Dessutom kan offentliga myndigheter som köper energi genom PPA-avtal också fungera som baskunder och locka andra kunder att delta i PPA-avtal med flera köpare. Därför bör de offentliga organen främja aggregering av efterfrågan genom att inta en mer aktiv roll på marknaden för PPA-avtal. Processen för att locka ytterligare kunder till ett PPA-avtal bör genomföras på ett objektiva, öppet och icke-diskriminerande sätt och säkerställa efterlevnad av reglerna för statligt stöd.
- (27) Redovisningsregler för behandling av PPA-avtal håller på att utvecklas. I synnerhet har IASB (*International Accounting Standards Board*) nyligen utfärdat ändringar av de befintliga redovisningskraven för att klargöra hur både fysiska och finansiella PPA-avtal ska behandlas, vilka formellt antogs av unionen. Av särskilt intresse för fysiska PPA-avtal är förtydligandet av reglerna för tillämpning av undantaget för egen användning. Icke desto mindre tillämpar inte alla köpare av PPA-avtal IFRS-redovisningsstandarderna, eftersom många tillämpar nationella redovisningsregler i stället. Medlemsstaterna bör därför ta hänsyn till synpunkter från intressenter som är verksamma på marknaden för PPA-avtal och se över redovisningsreglerna om de utgör ett hinder för PPA-avtal.

²⁴ Vägledning om huruvida överenskommelser om gemensamma inköp och standardvillkor är förenliga med unionens konkurrensregler finns i avsnitten 4 och 8 i meddelandet från kommissionen – Riktlinjer för tillämpningen av artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på horisontella samarbetsavtal (EUT C 259, 21.7.2023, s. 1).

- (28) PPA-avtal för förnybar energi är i allmänhet kopplade till ursprungsgarantier, som visar att elen kommer från förnybara källor. Ursprungsgarantierna utfärdas av utfärdande organ, levereras i bulk och används av elkonsumenter för att intyga att deras elförbrukning kommer från förnybara källor. Ursprungsgarantierna har dock en låg grad av tiddetaljnivå och aggregerar ofta produktionen på månads- eller årsnivå, vilket innebär att det inte finns någon större korrelation med köparens faktiska förbrukning. Denna brist på tidsmässig detaljnivå för ursprungsgarantier avskräcker på samma sätt från användning av efterfrågefleksibilitet eller kortvarig energilagring i samband med produktion av förnybar energi. Samma problem uppstår på geografisk nivå eftersom en köpare av ett PPA-avtal kan befinna sig i ett annat elområde (gränsöverskridande PPA-avtal), potentiellt mycket långt från producentens anslutning, jämfört med var ursprungsgarantin utfärdas. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att deras utsedda behöriga organ tillåter att ursprungsgarantier utfärdas och överförs med tidsmässig detaljnivå ned till marknadstidsenhet, för el som tillhandahålls av en lagringsenhet och som återspeglar det elområde där produktionen har ägt rum. Medlemsstaterna bör också säkerställa att ursprungsgarantier kan utbytas över gränserna för att underlätta gränsöverskridande PPA-avtal.
- (29) I motsats till PPA-avtal behöver andra energiköpsavtal inte återspegla elmarknadens särdrag. Avtal om köp av vätgas, värme och kyla eller biometan kan ha många gemensamma egenskaper med avtal om köp av lagringsbara råvaror såsom naturgas, inbegripet renhets- och kvalitetsnivåer.
- (30) För att den energi som förbrukas inom ramen för avtal om köp av förnybar vätgas och biometan ska kunna räknas in i målen i direktiv (EU) 2018/2001 ska avtalen säkerställa att tillhörande bevis på hållbarhet och ursprungsgarantier överförs till unionsdatabasen²⁵.
- (31) Avtal om köp av förnybar vätgas kan frigöra investeringar i nya elektrolysanläggningar och ska klargöra leveransvägen (t.ex. rörledning eller fartyg), efterlevnaden av lagstadgade villkor och prissättningsmodellen, för vilka referensprisindex endast är framväxande.
- (32) Inköpsavtal för biometan, som kan avse befintliga eller nya produktionsanläggningar, ska klargöra leveranssättet (t.ex. naturgasledning eller fysisk leverans) och prissättningsmodellen. Precis som med PPA-avtal kan avtal om köp av biometan integreras i en bredare portfölj som omfattar andra gaser eller utformas som ett finansiellt avtal i samband med utbytet av ursprungsgarantier och hållbarhetsbevis i unionsdatabasen.
- (33) Biometan kan transporteras över gränserna, men marknaden för sådana inköpsavtal är fortfarande till stor del fragmenterad. En systematisk användning av en fullt fungerande unionsdatabas för spårning av förnybara gasformiga bränslen kommer att bidra till att öka den gränsöverskridande handeln med biometan mellan medlemsstaterna och förbättra insynen och tillförlitligheten när det gäller dess ursprung.
- (34) Medlemsstaterna bör säkerställa att utformningen av deras stödsystem inte skapar hinder för den gränsöverskridande handeln med biometan, bland annat genom inköpsavtal för biometan. De offentliga stödsystemen för produktion av biometan kan, om de definieras på lämpligt sätt, komplettera sådana avtal vid gränsöverskridande

²⁵ Artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001.

handel med biometan, särskilt om de gör det möjligt för producenter att sälja biometan utan stöd till konsumenterna i andra medlemsstater. En övergång från produktionsbaserat till efterfrågebaserat stöd kan också bidra till att ta itu med dessa frågor.

- (35) Avtal om köp av värme och kyla är däremot lokala till sin natur och kräver ofta användning av särskild infrastruktur såsom nät för fjärrvärme och fjärrkyla. Värmeproducenten kan leverera förnybar värme eller kyla baserat på omgivningsenergi, geotermisk energi eller solvärmeenergi eller biomassa, eller leverera värme från en elpanna, industriell spillvärme eller spillkyla. Denna kan levereras direkt eller via en värmepump och kan kombineras med värmelagring. En viktig förutsättning är att man noggrant kartlägger lokalt tillgängliga källor till ren värme och kyla, till exempel kärntekniska anläggningar, och matchar dem med lokal efterfrågan vid motsvarande temperaturnivå. Värmeproduktion, särskilt inom industrin, ägs vanligtvis av användaren, men energiförsörjningsavtal och värme som en tjänst-avtal blir allt vanligare. I den modellen tar en leverantör på sig de ekonomiska, tekniska och prestandarelaterade riskerna och installerar och driver värmeapparaten, i allt högre grad i kombination med värmelagring, i köparens anläggningar. När det gäller elektrifierade lösningar kan leverantören fungera som en aggregator som säljer flexibilitet på elmarknader och nättjänster.
- (36) Avtal om köp av värme och kyla kan bidra till att minska en viktig risk för investeringar i värme- och kylförsörjning, dvs. osäkerheten kring värmekällans kontinuitet och kvalitet, och ge långsiktig säkerhet för investeringar. För projekt inom fjärrvärme och fjärrkyla kan de med fördel stödjas genom särskilda riskminskningsprogram. På en framväxande marknad för förnybar värme och spillvärme²⁶ inom industrin är avtal om köp av värme och kyla också viktiga för att öka medvetenheten genom lätt replikerbara typer av avtal och finansiella strukturer. Medlemsstaterna bör därför säkerställa kartläggning av tillgängliga källor till ren värme och kyla genom lokala värme- och kylplaner och inrätta riskminskningssystem för spillvärme och spillkyla och för förnybar värme och kyla, särskilt för fjärrvärme och fjärrkyla.
- (37) Denna rekommendation bör inte påverka tillämpningen av unionsrätten, särskilt på energi- och konkurrensområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

- (1) Medlemsstaterna bör fastställa villkoren för en snabb utbyggnad av produktions- och lagringstillgångar för förnybar energi.
- (2) När medlemsstaterna inför strategier som främjar användningen av PPA-avtal bör de uppmuntra avtalsparterna, särskilt de offentliga organen och de stora energikonsumenterna, att överväga en kombination av PPA-avtal och kostnadseffektiva åtgärder på efterfrågesidan för energieffektivitet och flexibilitet.

²⁶ I direktiv (EU) 2018/2001 fastställs en ram för avtal om förnybar värme och kyla. I direktivet erkänns också vikten av återvinning av spillvärme och spillkyla för unionens energisystem och dess synergier med förnybar energi. Denna rekommendation omfattar avtal om köp av förnybar värme och kyla samt spillvärme och spillkyla, som har gemensamma egenskaper.

- (3) När det är nödvändigt för att uppnå unionsmål bör medlemsstaterna planera och genomföra stödsystem för elproduktion på ett sådant sätt att de kompletterar och möjliggör PPA-avtal och inte snedvrider konkurrensen på elmarknaderna.
- (4) När investeringar i elproduktion stöds genom dubbelriktade differenskontrakt eller system med annan utformning och i kombination med PPA-avtal bör dessa stödsystem utformas på ett sätt som
 - (a) undviker risken för korssubventionering till köparen i elköpsavtalet,
 - (b) förhindrar snedvridningar på marknaderna för elköpsavtal
 - (c) minskar risken för minskad likviditet på övriga elmarknader.

En enhet som bemyndigats av medlemsstaten bör tillåtas att till vilken konsument som helst, även över gränserna, återförsälja en del av den kapacitet som stöds av dubbelriktade differenskontrakt, genom PPA-avtal som tilldelas via konkurrensutsatta anbudsförfaranden, med löptider på omkring fem år.

- (5) Om medlemsstaterna beslutar att utveckla statsstödda garantier bör de säkerställa lämplig samordning med EIB:s instrument för utlåning med motgaranti för att hjälpa midcap-bolag och större företag att teckna PPA-avtal med leverantörer av förnybar energi.
- (6) Medlemsstaterna bör se till att det inte finns några hinder för att utveckla marknadsplattformer för PPA-avtal och att marknadsaktörernas användning av dem förblir frivillig. Medlemsstaterna kan överväga om det ska erbjudas instrument såsom garantisystem till marknadspriser för PPA-avtal som handlas på marknadsplattformer. Om medlemsstaterna utvecklar nationella marknadsplattformer bör de säkerställa rättvis konkurrens med privata alternativ.
- (7) För att främja tillgången till PPA-avtal för mindre köpare bör medlemsstaterna säkerställa att det inte finns några hinder för PPA-avtal med flera köpare, bidra till att öka medvetenheten om förekomsten av dessa avtal bland potentiella köpare och mellanhänder och underlätta undertecknandet av dessa avtal inom ramen för en statsstödd garanti. De bör säkerställa att alla villkor är uppfyllda för att möjliggöra framväxten och driften av företag som ägnar sig åt aggregering av efterfrågan. Medlemsstaterna bör också främja att större köpare fungerar som baskunder som lockar mindre köpare till PPA-avtal med flera köpare.
- (8) Offentliga enheter bör överväga att upphandla sin energianvändning genom PPA-avtal och bör införa mekanismer som kan underlätta sådan upphandling samt integrera PPA-avtal med energieffektivitetstjänster. Offentliga organ bör tillåtas att fungera som baskunder som lockar mindre köpare till PPA-avtal med flera köpare på ett objektivt, transparent och icke-diskriminerande sätt.
- (9) Medlemsstaterna bör ta hänsyn till synpunkter från berörda parter som är verksamma på marknaderna för PPA-avtal och se över befintliga regler om redovisningen av dessa avtal, om de utgör ett hinder för att ingå särskilda kategorier av PPA-avtal.
- (10) För el bör medlemsstaterna se till att deras utsedda behöriga organ tillåter att ursprungsgarantier som uppfyller följande kriterier, utfärdas och överförs, i enlighet med standard CEN 16325:2025:
 - (a) Har en tidsdetaljnivå ned till marknadstidsenhet.
 - (b) Avser el som tillhandahålls av en lagringsenhet.

- (c) Återspeglar det elområde där produktionen har ägt rum.
 - (d) Kan utbytas över gränserna.
- (11) För att underlätta spårningen av förnybara gaser som omfattas av ett köpavtal bör medlemsstaterna genomföra de tekniska anpassningar som krävs för att göra det möjligt att integrera deras nationella databaser eller nationella register över ursprungsgarantier med den unionsdatabas som avses i artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001. Detta kommer att göra det möjligt för marknadsaktörerna att inkludera motsvarande hållbarhetsbevis för förnybara gaser samt eventuella tillhörande ursprungsgarantier som utfärdats av medlemsstaternas utsedda behöriga organ.
- (12) Medlemsstaterna bör säkerställa att utformningen av deras offentliga stödsystem inte skapar hinder för den gränsöverskridande handeln med biometan. De bör säkerställa att offentliga stödsystem för produktion av biometan gör det möjligt för producenter att dra sig ur sådana system tillfälligt för att sälja biometan som inte får stöd genom avtal om inköp av biometan till konsumenter i andra medlemsstater. Medlemsstaterna bör också överväga att övergå från produktionsbaserat till efterfrågebaserat stöd, när så är lämpligt.
- (13) Medlemsstaterna bör säkerställa att lokala värme- och kylplaner utarbetas för att kartlägga tillgängliga källor till ren värme och kyla och inrätta riskminskningssystem för spillvärme och spillkyla och för förnybar värme och kyla, särskilt för fjärrvärme och fjärrkyla.

Utfärdad i Bryssel den 22.4.2026

På kommissionens vägnar
Dan Jørgensen
Ledamot av kommissionen

